

затруднение/, дойдоха късно за нея. И нейният живот отзвуча като последен акорд на една симфония от чувства към сина, когото обичаше без мярка.

Какво духовно единство е свързвало майката със сина цял живот, за да се почувствува той много нещастен след нейната смърт! А без духовната опора, която е имал от нейна страна, той се е чувствувал безпомощен и лесно се е поддавал на временните настроения. И затова се е мятал от една съпруга към друга и към нито една да нее намерил духовен пристан. А той обичаше домашния уют, който е съзнавал, че трябва да го има за спокойно творчество. Това той е споделял с добрата си майка.

Неговият вуйчо, Иван Харизанов, с когото е споделял всяка стъпка направена в литературното поле и който го е насърчавал в тази област, бе починал няколко години преди майка му. А да се чувствуваш сирак, когато си растнал сред нежни майчини грижи и силна духовна подкрепа от страна на вуйчо си, е било тежко изпитание за човека като Димитър Димов.

Весна Генева не беше щастлива с втория си съпруг Руси Генов. Той беше затворен, мълчалив, неинициативен до апатичност към всичко и всички.

Веднаж, в първите години на нашето приятелство, ми се оплака, че така повече не може да се кара, че е взела решение да разтрогне брака си с Руси Генов. Тя не ми довери същинските причини. Няколко дни, които ни бяха разделили, са й помогнали да обмисли положението си на безпомощност и да се примири с необходимостта да живее така, както условията на трудния ѝ живот налагаха. "Къде да отида без средства с това малко дете, а и Мишо..." А Мишо следваше. И тя с подрязани крила на орел остана да пърха с тях в низините, с поглед отпращан към необятното. А след това често ми е казвала: "Каква глупост съм извършила в живота си, за да се лиша от пенсията, която би ми стигала да отгледам сина".

А Руси Генов, въпреки отрицателните черти в характера си, беше порядъчен и честен, тих и културен човек. Към неговите всеотрасни интереси трябва да се отбележи увлечението му към литературата /беше написал няколко пиеси/. Ето духовната връзка между двамата съпрузи, със съвсем противоположни характери.

Руси Генов предоставяше всичките си доходи на разположение на жена си. А видяхме, че тя беше непрактична, не умееше да съгласува правилно прихода с разхода. И без участието на съпруга в тази главно дейност в едно домакинство, семейният кораб се клатушкаше от